

[Statsministeren]

lem det danske Folketing og Europa-Parlamentet.

Og endelig for det fjerde, at vi fra dansk side på det tidligst mulige stadium er endnu mere opmærksom på de andre landes holdninger til konkrete EU-forslag. Også her skal vi jo huske, at når det pludselig gik så stærkt under det belgiske formandskab, hang det også sammen med, at der i nogle sydeuropæiske lande er andre holdninger til spørgsmål om farvestoffer og til visse produkter, end der er i Danmark.

Man skal være opmærksom på et tidligt stadium, forfægte sin sag, som vi også gjorde det. Men også her gælder det jo – som i det danske Folketing – at man kan komme op imod et flertal. Og derfor er der ikke noget at bebrejde de ministre, der håndterede sagen. Det er min absolutte opfattelse. Men der er den eftertanke, at var vi kommet ind på det meget tidlige niveau for et par år siden, så havde forløbet fra Kommissionens udspilsfase indholdsmæssigt måske været anderledes.

Så vil jeg gerne slå fast, at man aldrig gennem procedureregler kan dække sig helt ind over for, at en forhandling pludselig går stærkt, eller at den tager en uforudset drejning. Det var jo bl.a. det, der skete i Bruxelles før jul. Men det ændrer ikke ved, at man skal være bedre forberedt på, at en sådan situation kan opstå, og at de parlamentariske procedurer selvfølgelig skal følges og, hvis det er nødvendigt, tilpasses.

Grundlæggende har vi jo et velfungerende EU-beslutningssystem med specialudvalg, inddragelse af interesseorganisationer, EU-udvalg, regeringsudvalg og Markedsudvalg. Det er velkendt, og det vil jeg ikke gennemgå. Men i lyset af den sag, vi har drøftet – hvordan procedurerne kunne justeres – synes jeg, vi skal tage fat så hurtigt som muligt.

Udgangspunktet har været, at der i dag går utrolig meget papir mellem regering og Folketing i EU-sager. Løsningen er ikke mere papir, selv om det er svært at undgå. Vi er i regeringen nået frem til, at beslutningsprocedurerne kunne tilpasses på følgende meget konkrete punkter:

For det første vil proceduren for oversendelse af kommissionsforslag til Markedsudvalget generelt blive fremskyndet. Det kunne overvejes at erstatte de hidtidige oplysningsskemaer med en simpel oversigt over indkomne forslag.

For det andet bør der udarbejdes et hurtigt faktisk notat til Markedsudvalget, når der fremlægges nye forslag af væsentlig interesse for Danmark på sundheds-, miljø-, sikkerheds- og forbrugerbeskyttelsesområdet. Ved væsentlighed forstår jeg her, om forslaget påvirker beskyttelsesniveauet i dansk lovgivning inden for de pågældende områder. I det faktuelle notat vil vi endvidere angive, hvorledes gennemførelsen af forslaget vil påvirke dansk lovgivning. Notaterne skal være så specifikke som muligt, men det er klart, at der aldrig kan blive tale om en udtømmende angivelse, fordi notaterne ofte vil blive udarbejdet, inden behandlingen påbegyndes i Bruxelles i rådsarbejdsgrupper m.v. Målet er at få oversendt disse faktuelle notater til Markedsudvalget, inden den første behandling i Parlamentet går i gang, og helst inden behandlingen i Europa-Parlamentsudvalgene begynder.

Jeg vil gerne gøre det helt klart, at oversendelsen af disse første notater ikke bør føre til, at der reelt fastlægges et forhandlingsmandat på et meget tidligt tidspunkt, hvor forslaget måske i betydeligt omfang afviger fra det, som forventeligt kunne blive vedtaget. Det ville komplicere og vanskeliggøre både Tingets og regeringens arbejde i meget betydeligt omfang.

For det tredje vil regeringen parallelt hermed fremsende de faktuelle notater til de relevante ressortudvalg i denne tidlige fase. Hvordan vi gør det i praksis, og hvilke udvalg der skal have hvilke notater, vil vi naturligvis drøfte med Markedsudvalget. Jeg skal understrege, at denne procedure ikke ændrer på det forhold, at forhandlingsoplæggene fortsat fremlægges i Markedsudvalget, men jeg er overbevist om, at proceduren vil sikre en mere tilbunds gående behandling af forslagene end den, vi kender i dag.

Det fjerde punkt er, at disse notater af Markedsudvalget vil kunne stilles til rådighed for de danske europaparlamentarikere og dermed også vil kunne tjene til at forbedre vort samspil, samarbejdet mellem det danske Folketing og vore europaparlamentarikere.

Det femte punkt, som jeg synes bør nævnes, er, at regeringen lige fra starten har tilrettelagt en ny procedure for sager under den såkaldte fælles beslutningstagen. Den indebærer, at regeringen i Markedsudvalget redegør for sin holdning til Parlamentets ændringsforslag, in-